

Załącznik do uchwały zawiera

Dane osobowe podlegające ochronie
(art. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r.
o ochronie danych osobowych- Dz. U.
z 2002 r., Nr 101, poz. 926 z późn. zm.)
-127-

**UCHWAŁA NR XLVII/1145/2017
RADY MIASTA STOŁECZNEGO WARSZAWY
z dnia 6 kwietnia 2017 r.**

w sprawie stwierdzenia nieważności uchwały Rady Dzielnicy Włochy m.st. Warszawy

Na podstawie § 64 ust. 3 w związku z ust. 1 i § 62 ust. 1 Statutu Dzielnicy Włochy m.st. Warszawy, stanowiącego załącznik nr 16 do uchwały Rady m.st. Warszawy nr LXX/2182/2010 z dnia 14 stycznia 2010 r. w sprawie nadania statutów dzielnicom miasta stołecznego Warszawy (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2016 r. poz. 420 i 11794), w związku z art. 35 ust. 3 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446, 1579 i 1948), uchwala się, co następuje:

§ 1. Stwierdza się nieważność uchwały nr 97/XXI/2016 Rady Dzielnicy Włochy m.st. Warszawy z dnia 7 grudnia 2016 r. w sprawie rozpatrzenia skargi na działania Zarządu Dzielnicy Włochy m.st. Warszawy.

§ 2. Uzasadnienie rozstrzygnięcia Rady m.st. Warszawy, o którym mowa w § 1, zawiera załącznik stanowiący integralną część uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi m.st. Warszawy.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

**Przewodnicząca
Rady m.st. Warszawy**

Ewa Malinowska-Grupińska

**Załącznik
do uchwały Nr XLVII/1145/2017
Rady m.st. Warszawy
z dnia 6 kwietnia 2017 r.**

**Uzasadnienie
do uchwały Rady m. st. Warszawy w sprawie stwierdzenia nieważności uchwały Rady
Dzielnicy Włochy m.st. Warszawy**

Zgodnie z procedurą określoną w zarządzeniu nr 4388/2010 Prezydenta m.st. Warszawy z dnia 30 marca 2010 r. w sprawie ustalenia procedur sprawowania przez Prezydenta m.st. Warszawy nadzoru nad działalnością organów dzielnic m.st. Warszawy, Prezydent m.st. Warszawy dokonał oceny zgodności uchwały nr 97/XXI/2016 Rady Dzielnicy Włochy m. st. Warszawy z dnia 7 grudnia 2016 r. w sprawie rozpatrzenia skargi na działania Zarządu Dzielnicy Włochy m.st. Warszawy, pod względem kryteriów określonych w § 62 ust. 1 Statutu Dzielnicy Włochy m.st. Warszawy, stanowiącego załącznik nr 16 do uchwały Nr LXX/2182/2010 Rady m.st. Warszawy z dnia 14 stycznia 2010 r. w sprawie nadania statutów dzielnicom miasta stołecznego Warszawy (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2016 r. poz. 420 i 11794, dalej jako: „Statut Dzielnicy”).

Prezydent m.st. Warszawy, wskutek przeprowadzonej oceny przedmiotowej uchwały pod względem kryterium zgodności z prawem, podjął decyzję o wszczęciu procedury nadzoru, o której mowa w § 62 ust. 1 i nast. Statutu Dzielnicy..

Następnie, zgodnie z § 64 ust. 3 Statutu Dzielnicy, Prezydent m.st. Warszawy zarządzeniem nr 633/2017 z dnia 30 marca 2017 r. wstrzymał wykonanie ww. uchwały i przedstawił Radzie m.st. Warszawy wniosek o stwierdzenie jej nieważności.

W ocenie Rady m.st. Warszawy przedmiotowa uchwała narusza kryterium zgodności z prawem, o którym mowa w § 62 ust. 1 Statutu Dzielnicy.

W dniu 23 maja 2016 r. do Urzędu Dzielnicy Włochy m.st. Warszawy wpłynęło pismo Pana T [REDAKTOWANO] J [REDAKTOWANO] zawierające wniosek sformułowany na podstawie art. 162 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm, zwanej dalej „kpa”) o stwierdzenie wygaśnięcia decyzji wydanej przez Kierownika Wydziału Spraw Lokalowych w Urzędzie Dzielnicowym Warszawa - Ochota z dnia 19 maja 1986 r. znak: D-4/BVII/86/86 przydzielającej p. M [REDAKTOWANO] lokal nr [REDAKTOWANO] w budynku przy ul. [REDAKTOWANO] w [REDAKTOWANO]. W odpowiedzi na ww. pismo Naczelnik Wydziału Zasobów Lokalowych dla Dzielnicy Włochy pismem z dnia 2 czerwca 2016 r. poinformował, że przedmiotowa decyzja w świetle § 56 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 1994 r. o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych (Dz. U. z 1998 r. Nr 120, poz. 787, z późn. zm.) stała się umową najmu zawartą na czas nieoznaczony.

W związku z powyższym Pan T [REDAKTOWANO] J [REDAKTOWANO] w dniu 1 lipca 2016 r. wystosował do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie „skargę na działanie Urzędu Miasta Stołecznego Warszawy Urzędu Dzielnicy Włochy”, domagając się wydania w omawianej sprawie decyzji. W dniu 5 lipca 2016 r. SKO w Warszawie przekazało ww. pismo Pana T [REDAKTOWANO] J [REDAKTOWANO] do Rady m.st. Warszawy, kwalifikując je, jako skargę na działanie Prezydenta m.st. Warszawy. W dniu 7 grudnia 2016 r. Rada Dzielnicy Włochy m.st. Warszawy podjęła uchwałę nr 97/XXI/2016 uznając za bezzasadną skargę Pana T [REDAKTOWANO] J [REDAKTOWANO] na działania Zarządu Dzielnicy Włochy m.st. Warszawy. W uzasadnieniu ww. uchwały Rada Dzielnicy wskazała, że nie było możliwości wydania decyzji administracyjnej zgodnie z wnioskiem Pana T [REDAKTOWANO] J [REDAKTOWANO] z uwagi na brak upoważnienia dla Zarządu Dzielnicy do załatwienia sprawy w oparciu o przepisy k.p.a.

Dokonując oceny legalności uchwały nr 97/XXI/2016 podjętej przez Radę Dzielnicy Włochy w dniu 7 grudnia 2016 r., wskazać należy, co następuje. Zgodnie z art. 234 pkt 1 k.p.a., którego treść jest szczególnie istotna w omawianym przypadku w sprawie, w której toczy się postępowanie administracyjne skarga podlega rozpatrzeniu w toku postępowania zgodnie przepisami Kodeksu. Z kolei z treści art. 236 K.p.a. wynika jednoznacznie, że w przypadku określonym w art. 234 k.p.a. organem właściwym do rozpatrzenia skargi jest organ uprawniony do wszczęcia postępowania lub organ, przed którym toczy się postępowanie. Przepis ten, jako *lex specialis*, wyłącza właściwość organów, wskazaną w art. 229 k.p.a. (por. M. Jaśkowska, Komentarz aktualizowany do art. 236 k.p.a., stan prawny 5.12.2016 r., Lexel.). Należy w tym miejscu zaznaczyć, że postępowanie skargowe jest postępowaniem subsydiarnym w stosunku do postępowania administracyjnego. Oznacza to, że o prowadzeniu postępowania skargowego, jako odrębnego postępowania, możemy mówić jedynie w przypadku, gdy sprawa, której skarga dotyczy nie jest, ani też nie może być przedmiotem jurysdykcyjnego postępowania administracyjnego - wówczas bowiem powinna być rozpatrywana w ramach tego postępowania przez organ je prowadzący, albo powinna być traktowana, jako środek wszczynający takie postępowanie lub zmierzający do zmiany jego wyniku (zob. rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Małopolskiego z dnia 25 maja r. WN-II.4131.1.14.15, NZS 2015/4/79). Jak wskazuje się w orzecznictwie skargę strony toczącego się postępowania administracyjnego należy kwalifikować, odpowiednio do stadium postępowania, w którym została złożona albo, jako wniosek (np. o wyłączenie organu lub jego pracownika) albo, jako środek zaskarżenia (odwołanie, zażalenie) lub jako innego rodzaju pismo procesowe np. jako stanowisko strony w sprawie. W każdej z tych sytuacji nie ma jednak podstaw prawnych do traktowania pisma, nawet, gdy zawiera w treści skargę na konkretny organ lub urzędnika z kręgu podmiotów wymienionych w art. 229, jako skargę powszechną złożoną w trybie art. 227 Kpa (zob. wyrok WSA w Szczecinie z dnia 4 listopada 2009 r., II SA/Sz 926/09, Lex nr 587871).

Przekładając powyższe na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, iż Rada Dzielnicy Włochy m.st. Warszawy nie miała kompetencji do rozpatrzenia skargi Pana T[REDAKED] J[REDAKED]. Zauważyć, bowiem tutaj trzeba, że przedmiotowa skarga złożona została w sprawie indywidualnej, w toku toczącego się postępowania administracyjnego o wydanie decyzji w trybie art. 162 k.p.a. na skutek wniosku Pana T[REDAKED] J[REDAKED] z dnia 23 maja 2016 r. Skoro tak, to organem kompetentnym do jej rozpatrzenia, w myśl art. 236 k.p.a., był organ, przed którym toczy się postępowanie z wniosku Pana T[REDAKED] J[REDAKED], a więc Prezydent m.st. Warszawy. I to właśnie ten organ powinien dokonać stosownej kwalifikacji pisma wniesionego przez stronę. Skarga złożona przez stronę toczącego się postępowania administracyjnego powinna zostać zakwalifikowana stosownie do okoliczności i stanu sprawy, może być zatem uznana za odwołanie, zażalenie lub za innego rodzaju pismo procesowe (por. wyrok NSA w Warszawie z dnia 8 września 1998 r., IV SA 1902/96, LEX nr 43799; wyrok NSA z dnia 28 kwietnia 2010 r., I OSK 209/10 LEX nr 580129). Niezależnie od powyższego, abstrahując od treści art. 236 k.p.a., wskazać też trzeba, iż w rozpoznawanym przypadku brak było jakichkolwiek podstaw do uznania właściwości Rady Dzielnicy do rozpoznania skargi Pana T[REDAKED] J[REDAKED]. Skarga ta dotyczyła, bowiem działania Prezydenta m.st. Warszawy, jako organu, przed którym toczy się postępowanie o wydanie decyzji w trybie art. 162 k.p.a., a nie zarządu dzielnicy, który nie jest właściwy w tego typu sprawach. Podkreślić należy, że zarządy dzielnic m.st. Warszawy pełnią funkcję organów administracji i wydają decyzje administracyjne we własnym imieniu wyłącznie w zakresie spraw przekazanych dzielnicom m.st. Warszawy w drodze uchwały Rady Miasta (tzw. uchwała kompetencyjna), co też w rozpoznawanym przypadku nie miało miejsca.

Reasumując, w stanie faktycznym i prawnym niniejszej sprawy, Rada Dzielnicy podjęła kontrolowaną uchwałę z ewidentnym naruszeniem art. 234 pkt 1 k.p.a. i art. 236 k.p.a., co skutkować powinno jej wyeliminowaniem z obrotu prawnego. W tym miejscu zwrócić należy uwagę, iż wadliwe wskazanie Rady Dzielnicy, jako organu właściwego do załatwienia niniejszej sprawy nastąpiło w piśmie Przewodniczącej Rady m.st. Warszawa z dnia 25 lipca 2016 r. przy którym przekazano Radzie Dzielnicy skargę Pana T [REDACTED] J [REDACTED].

Z tej też przyczyny w opisanej sprawie przed podjęciem działań w ramach statutowego nadzoru przez organy m.st. Warszawy wystąpiono do Burmistrza Dzielnicy z pytaniem odnośnie możliwości wyeliminowania we własnym zakresie przez Radę Dzielnicy przedmiotowej uchwały z obrotu prawnego w ramach własnych kompetencji. Działania takie jednak nie zostały podjęte przez organ dzielnicy.

Należy również wskazać, iż w przypadku wyeliminowania ww. uchwały przez Radę m.st. Warszawy z obrotu prawnego ponownie aktualna stanie się kwestia załatwienia skargi Pana T [REDACTED] J [REDACTED] z dnia 1 lipca 2016 r.

W tej sytuacji, najwłaściwszym trybem postępowania, respektującym słuszny interes strony, będzie: zakwalifikowanie pisma Pana T [REDACTED] J [REDACTED] z dnia 1 lipca 2016 r. jako „stanowiska w sprawie” wywołanej wnioskiem z dnia 23 maja 2016 r. o wydanie decyzji na podstawie art. 162 k.p.a.; następnie zaś podjęcie wymaganych przepisami prawa czynności zmierzających do załatwienia ww. sprawy zgodnie z przepisami k.p.a. W szczególności konieczne będzie:

- 1) uzyskanie upoważnienia/upoważnień dla pracowników Urzędu Dzielnicy Włochy do prowadzenia spraw w trybie art. 162 k.p.a. Podkreślić tu trzeba, że wyłącznie należycie umocowany pracownik organu jest władny dokonywać czynności w jego imieniu w ramach toczącego się postępowania, w tym również do prowadzenie korespondencji ze stroną (co jednak nie było respektowane w niniejszej sprawie). Podkreślić tu trzeba, iż wbrew twierdzeniom Rady Dzielnicy zawartym w uzasadnieniu uchwały nr 97/XXI/2016, Biuro Prawne Urzędu m.st. Warszawy nie „odmówiło” udzielenie pełnomocnictwa dla Burmistrza Dzielnicy Włochy m.st. Warszawy, a jedynie negatywnie zaopiniowało możliwość udzielenia przez Prezydenta m.st. Warszawy upoważnienia w zakresie wydawania decyzji w trybie art. 156 i 158 k.p.a. z tej przyczyny, że Prezydent nigdy nie będzie w tych sprawach właściwy. Natomiast za w pełni uzasadnione uznało udzielenie upoważnienia do prowadzenia spraw w trybie art. 162 k.p.a. (v. str. 2 opinii z dnia 17 listopada 2016 r.). Wspomniana opinia Biura Prawnego została przekazana Burmistrzowi Dzielnicy Włochy w dniu 24 listopada 2016 r.. Właściwie odczytując niniejszą opinię należało, po uprzedniej korekcie projektu upoważnienia, raz jeszcze wystąpić o udzielenie upoważnienia w zakresie prowadzenia spraw w trybie art. 162 k.p.a.
- 2) rozstrzygnięcie wniosku Pana T [REDACTED] J [REDACTED] z dnia 23 maja 2016 r. o wydanie decyzji na podstawie art. 162 k.p.a. we właściwej procesowo formie. Z dokumentacji udostępnionej organowi nadzoru wynika, że takie rozstrzygnięcie nie zostało w sprawie podjęte (z pewnością zaś tego wymogu nie spełnia pismo z dnia 2 czerwca 2016 r., na co zwrócono też uwagę w opinii radcy prawnego Urzędu Dzielnicy Włochy z dnia 14 września 2016 r.). Co więcej, Pan T [REDACTED] J [REDACTED] otrzymał rozbieżne informacje, co do przyczyn niemożności załatwienia jego sprawy zgodnie z wnioskiem. Z jednej, bowiem strony poinformowano go, że taką przeszkodą są aktualne przepisy ustawy o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych (ww. pismo z dnia 2 czerwca 2016 r.), z drugiej zaś wskazano, iż wydanie decyzji w sprawie jest niemożliwe z powodu braku pełnomocnictw dla Zarządu Dzielnicy Włochy m.st. Warszawy (patrz uwaga w pkt 1).

W świetle przedstawionych okoliczności, działając na podstawie § 64 ust. 3, w związku z ust. 1 i § 62 ust. 1 Statutu Dzielnicy, Rada m.st. Warszawy stwierdza nieważność opisanej na wstępie uchwały Rady Dzielnicy Włochy m.st. Warszawy z dnia 7 grudnia 2016 r.

Uchwała nie wywołuje bezpośrednich skutków finansowych dla budżetu m.st. Warszawy i Wieloletniej Prognozy Finansowej.